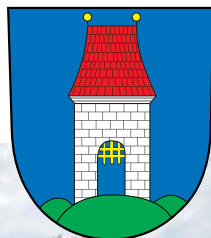

Dřevohostický zpravodaj

V neděli 29. 7. 2012 byla slavnostně posvěcena
hasičská zásahová Tatra 815 a soška patrona hasičů sv. Floriána.

3 - 2012

Nejlepší věc, kterou můžete udělat, když se vám nedaří, je usmívat se.

Michael Le Boeuf

Vydavatel:	Městys Dřevohostice, IČ 00301213
Adresa redakce:	Úřad městyse Dřevohostice, Náměstí 74, 751 14 Dřevohostice, příspěvky posílejte na: ou@drevohostice.cz
Řídí redakční rada ve složení:	Ing. Alena Kopečková, tel. 581 297 913 Stanislav Skýpala, tel. 581 297 911, starosta@drevohostice.cz; Petr Dostál, tel. 581 297 912, mistostarosta@drevohostice.cz; Mgr. Hana Sedlářová, Ludmila Zehnálková, Jiří Kasperlík, Jaroslav Dopita, Jana Josieková, Petr Menšík
Ev. č. u MKČR:	E 12657
Periodicita:	Čtvrtletně
Náklad:	500 ks
Cena:	15 Kč
Místo, datum a číslo vydání:	Dřevohostice, říjen 2012, číslo 3/2012
Grafická úprava a tisk:	Elan spol. s r.o. Přerov
Uzávěrka příštího čísla:	31. 12. 2012

Vážení spoluobčané,

při psaní těchto řádků poklepávají kapky deště na okenní římsu, jako by chtěly říci: „Léto je za námi, připrav se na podzimní sychravé měsíce“. Papíroví draci se z oblohy dívají na změněnou krajinu. Stromy se halí do podzemních barev, pole jsou čerstvě pooraná, ze zahrad sklízíme poslední výpěstky. Myšlenky se přesto vracejí k letošnímu slunečnému létu, kterého jsme si plně užívali. Jako každý rok i letos byly letní měsíce naplněny kulturními a společenskými akcemi.

Nové pojetí spolupráce bylo navázáno se skupinou amatérských malířů, kteří se již několik let každoročně sjíždějí do dřevohostického zámku na „Dřevohostické malování“. Celý týden se věnují malování „Dřevosticka“ a jeho širokého okolí. Jejich pobyt je ukončen vernisáží vlastních obrazů. Za ubytování v historických prostorách zámku nám věnují část své tvorby. Tyto obrazy s různou tematikou nám poslouží jako originální dar váženým hostům, kteří navštíví naše městečko.

XIX. setkání dechových hudeb Dřevohostice 2012 bylo obohaceno v sobotním odpoledním programu vystoupením folklorních souborů a jarmarkem lidových řemesel. Lidové písně a tance z Valašska, Hané i středního Slovenska (okres Rimavská Sobota) potěšily celou řadu diváků. Akce se uskutečnila v rámci projektu „Kroje našich krajů“. Městys Dřevohostice se zapojil do projektu a na zakázku nechává ušít deset párů záhorských dřevohostických krojů. Při tradiční nedělní mši v kostele sv. Havla bylo otcem Arturem posvěceno nové hasičské auto Tatra 815 a socha sv. Floriána darovaná hasičskému sboru Radou městyse Dřevohostice. Po dlouhé době nám při hudebních slavnostech přálo počasí, a tak byli spokojeni jak vystupující, tak především diváci.

Snad jen ti nejstarší z našich spoluobčanů pamatují, že se v minulosti hrávala divadelní představení nejen v sokolovně, ale také v zámecké zahradě. Naši divadelníci se rozhodli navázat na tuto tradici. Po náročné technické přípravě zámeckého amfiteátru sehráli 17. srpna s velkým úspěchem již třetí deníerú divadelního představení „Dívčí válka“.

V sobotu následujícího dne se za krásného teplého počasí uskutečnil osmý ročník festivalu folkové a jiné dobré muziky „Dřevohostické folkáč“. Na této akci, kterou můžeme směle nazvat „rodinnou“, se pravidelně setkávají milovníci toho nejzajímavějšího z folkové hudební scény.

Konec srpna patří tradičně mladým hasičům. V rámci soutěže Středomoravského poháru mládeže měří své síly ve sportovním požárním útoku o Pohár starosty městyse Dřevohostice. Za velmi dobré umístění našich žákovských družstev v soutěži můžeme poděkovat jak mladým hasičům, tak jejich trenérům.

Naše městečko není v současné době nijak velké, ale můžeme se pochlubit bohatou historií, která je doložena fakty. Je našim společným cílem připomínat si významné osobnosti, které u nás se narodily nebo pobývaly. Mezi ně bezesporu patří Lev svobodný pán Skrbenský z Hříště. Již v roce 2010 jsme navštívili arcibiskupa olomouckého a metropolitu moravského Monsignora Jana Graubnera a seznámili jej se záměrem vybudovat na dřevohostickém zámku pamětní síň Lva kardinála Skrbenského. Díky jeho podpoře byly zahájeny kroky k uskutečnění našeho záměru. Po dvouletém úsilí jsme 30. září slavnostně otevřeli pamětní síň Lva kardinála Skrbenského.

Dovolte mi, abych poděkoval: Monsignorovi Janu Graubnerovi za darování předmětů z pozůstalosti Lva kardinála Skrbenského, PhDr. Jiřímu Lapáčkovi, řediteli Státního okresního archivu v Přerově za vyhledání materiálu k osobnosti Lva Skrbenského, reklamnímu studiu STUART Romana Studeného z Přerova za návrh a realizaci pamětní síně, děkanu Pavlu Hofírkovi z přerovské farnosti za zapůjčení ornátu, panu faráři Bedřichu Horákovi z farnosti Horní Moštěnice za možnost odkoupení obrazu Lva kardinála Skrbenského, panu faráři Arturovi Gorkovi z dřevohostické farnosti za zapůjčení obrazu Ježíše Krista. V neposlední řadě chci poděkovat celé řadě dalších pracovníků a řemeslníků, kteří se podíleli na přípravě historické místnosti.

Věřím, že pamětní síň Lva kardinála Skrbenského obohatí nahlédnutí do historie našeho městečka Dřevohostice.

Stanislav Skýpala

Sloupek místostarosty

První vůně podzimu. Ten moment, kdy se člověk nadechne a najednou cítí, že se změnilo roční období. Jakoby z vteřiny na vteřinu je jasné, že léto je nenávratně pryč. Letos jsem měl ten pocit před pár dny, když jsem odcházel ze zámku po otevření pamětní síně Lva kardinála Skrbenského. Korunkami mladého stromořadí najednou zafoukal trochu jiný vítr a vzduch se změnil. Zvedly se opojné podzimní vůně. Kůra mladých stromků v předzámčí jako by byla najednou tmavší a teď už jen čeká, čím se do ní podzim zapíše. A my se braňme, aby nám podzim nepošlapal všechny krásné letní vzpomínky. Podzim není zima, je však na vzpomínky a na přemýšlení. Tak dejte kolem sebe deku, začnu generální opravou vozovky na ulici Dolní. Práce začaly 24. září, ovšem předcházela jim hustá korespondence a jednání se Správou silnic Olomouckého kraje. Několikrát nám bylo sděleno, že zásadnější opravu není SSOK schopna zajistit, havarijní stav mostu přes říčku Moštěnku vůbec za havarijní nebyl považován a úseky před restaurací Na Špici, nebo vyjeté prohlubně před učebnami výcvikového střediska výchovného ústavu se silničářům zdály jako téměř standardní. Asi si nedokázali představit, že ve vyjetých stopách zůstávala voda, že silnice byla v těchto úsecích nebezpečná pro cyklisty, že docházelo k hrubému znečištění procházejících, že docházelo k námraze, vozidla se pak dostávala do smyku a nebezpečně ohrožovala chodce na souběžném chodníku. Závažnost obdobně popsané

situace však nakonec slavila úspěch a přestože do opravy nebyl zahrnut úsek od bývalého cukrovaru k mostu, což nás mrzí, rozhodla nakonec správa silnic investovat do úseku obloukový most – samoobsluha Přidalovo částku asi 2,35 mil. Kč. Jenže to je pouze částka za položení nového živичného povrchu vozovky. Protože obrubníky jsou v majetku obce, tak posazení obrubníků v celé oboustranné délce rekonstrukce musíme zároveň jako vyrobení nových plechových zábran (pouze však v místě původních) financovat z vlastního rozpočtu. A to je částka asi půl milionu korun. Teprve při předání projektu těsně před zahájením stavby bylo zjištěno, že projekt neřeší zaústění střešních svodů z jednotlivých domů do kanalizace. Musím však vyzvednout vstřícnost a rychlost projektanta a provádějíci fy., kterou je Eurovia, jak tento nedostatek položením nové kanalizace do vozovky odstranili. Díky však patří hlavně SSOK, která novou kanalizaci v délce asi 100 metrů zaplatila. Napojení střešních svodů do této kanalizace provede dodavatel akce, finanční úhradu těchto prací však bude požadovat vedení obce od jednotlivých majitelů napojených rodinných domků, protože povinnost zajistit odvedení vody ze své střechy do kanalizace má každý majitel nemovitosti. Snad můžu říci, že se touto opravou občanům na ul. Dolní alespoň o něco zvedne životní komfort, vždyť určitě se sníží hlučnost a prašnost z ulice, zvýší se i plynulost provozu a hlavně bezpečnost. A právě s hlučností silničního provozu se potýkají lidé na ulici Mlýnské. Možná, že právě probíhající oprava na Dolní je motivuje k sepsání požadavků, sesbírání podpisů a k zaslání dopisu na Krajský úřad Olomouckého kraje s žádostí o položení nového živичného povrchu vozovky namísto stávajících žulových kostek. Nedokážu posoudit, zda tento požadavek bude naplněn, o časovém horizontu se také nedá mluvit. Faktem je, že jak krajské,

tak i místní komunikace v městečku jsou ve velmi špatném stavu a my se budeme snažit sjednat nápravu.

Obdobně postupujeme při opravách chodníků. Letošním rokem se podařilo totálně zrekonstruovat asi 250 metrů na ulici Bystřické a nejkrásnější na tom je, že rekonstrukce byla provedena vlastní silou naší Rychlé roty. Kluci pod partákem Richardem Toračem si vyzkoušeli, že na to mají a že jsou schopni velmi kvalitně připravit podloží i položit novou zámkovou dlažbu. Možná se vám zdá, že práce trvaly o něco déle, uvědomte si však, že souběžně s pracemi na chodnicích se prováděla i oprava střechy kostela, kde naše pracovní skupina posunovala lešení po celém obvodu kostela, ale hlavně zdárně sekundovala Robertu Tučkovi při tesařských i pokrývačských pracích. Musím ještě poznamenat, že v prostoru u křižovatky Bystřická – Chaloupky byly provedeny i dva příjezdy k soukromým rodinným domkům. Bylo to hlavně z důvodu zkulturnění celého prostranství a s těmito občany bylo dohodnuto, že potřebný materiál poskytne obec, ovšem položení dlažby si bude jednotlivý občan provádět sám nebo v plné výši uhradí náklady obci. A to by mělo platit i v budoucnu. Pokud vás bude trápit stav veřejného prostranství v těsné blízkosti bydliště a budete mít zájem investovat do něj svou práci a energii, dejte nám vědět. Posoudíme situaci a myslím, že se ve většině případů dohodneme a poskytneme vám alespoň materiál na úpravu. Vždycky budeme rádi, když nám pomůžete zlepšit vzhled obce a budeme si vaši pomoci vážit.

Petr Dostál

Volby do Zastupitelstva Olomouckého kraje 12. a 13. října 2012

Jak jsme volili v Dřevohosticích?

Z 1197 oprávněných voličů jich přišlo odevzdat svůj hlas 354, to je 29,57 %. Platných hlasů bylo 345 a alespoň jeden hlas dostaly u nás všechny kandidující strany a uskupení, kterých bylo v Olomouckém kraji celkem 18:

kandidátní listina	platné hlasy	
	celkem	v %
SUVERENITA-Blok JB	5	1,44
Koruna Česká	2	0,57
Volte Pravý blok	6	1,73
Strana práv občanů ZEMANOVCI	15	4,34
Strana soukromníků ČR	4	1,15
Moravané	11	3,18
Národní socialisté-levice 21. století	1	0,28
NEZÁVISLÍ	12	3,47
TOP 09 a Starostové pro Ol. kraj	22	6,37
KSČM	83	24,05
ČSSD	67	19,42
Republikánská strana	1	0,28
ODS	39	11,3
Strana svobodných občanů	4	1,15
Dělnická strana soc. spravedlnosti	5	1,44
Koalice pro Ol. kraj se starosty	51	14,78
NEZÁVISLÁ VOLBA	8	2,31
Česká pirátská strana	9	2,6

Finanční a Kontrolní výbor Zastupitelstva městyse Dřevohostice

Vážený spoluobčané,

tímto si Vás dovoluujeme seznámit se zkrácenými verzemi své dosavadní činnosti. Všechny zde uvedené informace byly v úplných verzích prezentovány na veřejném zasedání Zastupitelstva městyse Dřevohostice konaného 27. září 2012.

Kontrolovaná organizace: Městys Dřevohostice, Náměstí 74 , 751 14 Dřevohostice, okres Přerov

Datum kontroly: 10. 9. 2012, Čas: 16.00–17.30 hod.

Náplň kontroly finančního výboru:

Kontrola průběžného hospodaření městyse Dřevohostice k 31. 8. 2012.

Kontrola úhrady nájemného k 10. 9. 2012.

Kontrola Rozpočtového opatření městyse Dřevohostice č. 2.

Kontrola Návrhu rozpočtového opatření městyse Dřevohostice č. 3.

Při kontrole byly předloženy tyto doklady:

Kontrola průběžného hospodaření městyse Dřevohostice k 31. 8. 2012.

Byl předložen Výkaz pro hodnocení plnění rozpočtu městyse Dřevohostice k 31. 8. 2012. Následně proběhla diskuze nad naplněností příjmů, které jsou z 80 % schváleného rozpočtu městyse Dřevohostice a výdajů ve výši 74 % schváleného rozpočtu městyse Dřevohostice.

Kontrola úhrady nájemného k 10. 9. 2012.

Provedena kontrola plateb nájemného jak bytových tak nebytových prostor k 10. 9. 2012. Finanční výbor byl informován o platební morálce nájemníků a splátkovém kalendáři.

Kontrola Rozpočtového opatření městyse Dřevohostice č. 2.

Předložené Rozpočtové opatření č. 2 se týká na straně příjmů:

Položka – 4122 30.000 Kč (dotace informační středisko).

Na straně výdajů:

§ 3319 30.000 Kč (ostatní osobní výdaje informační středisko).

Kontrola Návrhu rozpočtového opatření městyse Dřevohostice č. 3.

Byla předložena pracovní verze Návrhu rozpočtového opatření městyse Dřevohostice č. 3, kde nejvýznamnější položkou na straně příjmů je:

§ 1031 položka 2111 – příjem za dřevo 947.000 Kč.

Na straně výdajů:

§ 1031 lesní hospodářství 328.050 Kč.

§ 2219 chodníky 570.000 Kč.

Rozpočtové opatření č. 3 bylo vyrovnané jak na straně příjmů, tak na straně výdajů v částce 1.181.650 Kč.

Finanční výbor neměl výhrady k předloženým materiálům.

Náplň kontroly kontrolního výboru:

Kontrola plnění Usnesení z 11. zasedání Zastupitelstva městyse Dřevohostice konaného 27. 6. 2012 (materiál č. 15 ZŠ Dřevohostice přepracování žádosti v souladu se zásadami pro poskytování příspěvku).

Kontrola plnění Usnesení Rady městyse Dřevohostice od zápisu č. 35 ze dne 23. 4. 2012.

Kontrola zápisů z ustavených komisí v roce 2012.

Datum kontroly: 10. 9. 2012, Čas: 16.00–17.30 hod.

Při kontrole byly předloženy tyto doklady:

Kontrola plnění Usnesení z 11. zasedání Zastupitelstva městyse Dřevohostice konaného 27. 6. 2012 (materiál č. 15 ZŠ Dřevohostice přepracování žádosti v souladu se zásadami pro poskytování příspěvku).

Byla předložena přepracovaná Žádost ZŠ Dřevohostice o poskytnutí příspěvku z rozpočtu městyse Dřevohostice.
Kontrolní výbor neměl výhrady k předloženému materiálu.

Kontrola plnění Usnesení Rady městyse Dřevohostice od zápisu č. 35 ze dne 23. 4. 2012.

Byly předloženy zápisy: č. 36 ze dne 14. 5. 2012, č. 37 ze dne 28. 5. 2012, č. 38 ze dne 11. 6. 2012, č. 39 ze dne 2. 7. 2012, č. 40 ze dne 1. 8. 2012 – bez výhrad.

Kontrola zápisů z ustavených komisí v roce 2012.

Předloženy zápisy z jednání kulturní komise ze dnů 16. 1. 2012 a 2. 5. 2012.

Dále zápis z jednání sociální a bytové komise ze dne 26. 3. 2012.

Kontrolní výbor neměl výhrady k předloženému materiálu.

Za finanční výbor: MUDr. Eduard Sohlich, MBA

Za kontrolní výbor: Jaroslav Jančík

Pamětní síň Lva kardinála Skrbenského byla otevřena na dřevohostickém zámku

„Recte faciendo, neminem timeo“

(Čině dobře, nikoho se nebojím) – heslo rodu Skrbenských

Dřevohostický zámek sloužil v minulosti jako obydlí řady významných osobností. Prošel pak několika proměnami a dnes se stává centrem kulturního dění v městečku. Přispívá k tomu řada společenských a kulturních akcí, které se odehrávají at již v interiérech, zámeckém parku či v předzámčí.

Zatím posledním podnikem bylo slavnostní otevření Pamětní síně Lva kardinála Skrbenského, které proběhlo 30. září 2012. Předcházelo mu několik let příprav. Již při prvním setkání s Gobertem Skrbenským na podzim roku 2008 při prvním ročníku sázení stromů zámecké aleje bylo hovořeno o možnosti připomenout nějakým způsobem jeho slavného předka Lva kardinála Skrbenského. Při návštěvě u olomouckého arcibiskupa Jana Graubnera dne 27. března 2009 již byl předložen záměr v textové podobě. Vlastní realizace je záležitostí let 2011 a 2012.

Byla vybrána místnost v prvním patře vlevo od schodiště, a to především kvůli klenutému stropu. Protože první patro v současné koncepci je chápáno jako prostor konferenční, kde se setkávají lidé, bylo i v zadání uvedeno, že pamětní síň má být místem uvolnění, odpočinku a zamyšlení. Tomu byla přizpůsobena celková koncepce, obsahová náplň a instalační prostředky, které zajistilo reklamní studio STUART Romana Studeného.

Jedná se o volný sled fotografií a kopií dokumentů, které ilustrují život a působení Lva kardinála Skrbenského, spojený s pásem obsahujícím doprovodný text. Prostoru dominují dvě památky na rodinu Skrbenských. Ve vitrině se nachází souprava mešních rouch, tj. červená kasule, vyšívaná štola, manipul, velum a bursa. Manipul, bursa a velum nejsou zdobeny výšivkou, ale zlatým dracounem. Na rubu kasule je napsáno: „*Gestickt von Reichsfreiin Jenny Schmerzing geborne Freiin Skrbensky 1895.*“ Překlad zní: „*Vyšíváno Jenny svobodnou paní Schmerzingovou, rozenou svobodnou paní Skrbenskou.*“ Z přerovské farní kroniky se dovídáme, že mešní garnitura byla získána koupí od Jenny Schmerzingové roku 1896 za 940 zl. Johanna svobodná paní Schmerzingová, rozená svobodná paní Skrbenská, byla dcerou Filipa

svobodného pána Skrbenského (nar. 21. 10. 1789, zemřel 18. 7. 1876), z jeho 2. manželství. Narodila se 27. září 1835 v Šoproni, dne 5. února 1862 se provdala za Tadeáše svobodného pána Schmertzinga, zemřela po roce 1908. Byla sestřenicí Filipa svobodného pána Skrbenského, nar. 5. 3. 1830, zemřel 1908, který byl otcem Lva svobodného pána Skrbenského.

Víme, že v 1. patře zámku v druhé místnosti vlevo od schodiště se nacházela kaple, jejíž zřízení povolila olomoucká konsistoř 8. listopadu 1700 a k jejíž výstavbě došlo v roce 1705. Později byla opuštěna a teprve Karel svobodný pán z Badenfeldu nechal upravit v roce 1844 novou kapli Nanebevzetí Panny Marie ve 2. patře v první místnosti vlevo od schodiště. V září 1895, pravděpodobně poslední týden v měsíci, v době svátku sv. Václava, zde mši svatou sloužil při své návštěvě Dřevohostic Lev svobodný pán Skrbenský, toho času farář v Melči, za přítomnosti svých rodičů a příbuzných, a sice otce Filipa svobodného pána Skrbenského, matky Leonie svobodné paní Skrbenské, rozené svobodné paní z Badenfeldů, bratra Jana svobodného pána Skrbenského a sester Ireny, Anny a Marie. Je pravděpodobné, že soupravu vyšívala Jenny Schmertzingová právě pro tuto příležitost.

Druhým artefaktem v pamětní síni je obraz s postavou Krista, který nese nápis IESVS NAZARENVS REX IVDEORVM AETATIS SVAE XXXIII PAX VOBIS. Ve spodní části obrazu je nápis: „*Das Gnadten Bieldt Pax Vobis Ist Anno 1580 von einem Grafen von Liechtenstein aus Jerusalem gebracht worden und wie man vor gewiess Sage wiell dass solches der Heilige Lucas soll gemallet haben.*“ Překlad zní: „*Milostný obraz Pax Vobis byl přivezen roku 1580 z Jeruzaléma jakýmsi baronem z Lichtenštejna a podle pověsti jej maloval svatý Lukáš.*“

Je to autentický předmět z interiéru dřevohostického zámku, uváděný již v inventáři zámku z roku 1764 v prvním patře v ložnici, stejně jako v inventáři z roku 1781. V roce 1904 se měly z dosud existující zámecké kaple odstranit rekvizity a mešní roucha. Nejprve měly být nabídnuty zdarma pražskému arcibiskupovi Lvovi kardinálu Skrbenskému. Ten je však odmítl, a tak nakonec skončily v kostele v Dřevohosticích na základě darovací listiny z roku 1908, zde uveden také obraz Pax vobis.

V tomto případě jde o ikonografický motiv označovaný jako Kristus Salvátor, pro nějž je předlohou rozměrná ikona Krista Spasitele, uctívána jako „acheiropoieton“ – tedy obraz, který nebyl vytvořen lidskou rukou (takto je uctíváno např. Turínské plátno). Legenda říká, že obraz začal malovat evangelista Lukáš, ale dokončen byl rukou andělů. Ikona je chována v kapli Sacta Sanctorum, původně soukromé papežské kapli Lateránského paláce v Římě, vznikla zhruba v 5.–6. století. Skutečná podoba celé ikony je tak trochu tajemstvím. Od konce 12. století, kdy ji z velké části zakrylo ozdobné obložení, ji lidské oko nespátřilo. Barokní úcta k tomuto obrazu se tedy musela spokojit s ideálními reprodukcemi celé Kristovy postavy, jež se zejména prostřednictvím grafiky šířily po celé Evropě. Nejznámější obraz Salvátora Loretánského v Čechách byl namalován na konci 17. století pro klášterní kostel augustiniánů kanovníků v Praze na Karlově, obdobou je obraz v Loretě. Ve velké úctě byl milostný obraz Krista Salvátora z kostela Nanebevzetí Panny Marie v Chrudimi.

Obraz v Dřevohosticích, pravděpodobně z 2. poloviny 17. století, je zajímavou variantou, která má obdobu v nedalekém okolí. Především se jedná o obdobný obraz v zámecké kapli v Tovačově, u nějž je nápis, který v překladu zní: „*Takto byl viděn na zemi Ježíš Kristus, syn Boha a Marie, když obcovoal s lidmi. Jan VII. z Lichtenštejna,*

muž nejznamenitějších ctností i rodem, přivezl roku 1580 z Jeruzaléma tento obraz, který potom r. 1630 propůjčila obzvláštní zbožnost Julia, hraběte ze Salmu a Neuburku k veřejnému uctívání a zanechala potomstvu s přáním, aby byl osvětlován věčným světlem, aby měl tento hrad i potomstvo jasně zachovánu nádheru podoby žehnajícího Krista. Teprve roku 1671 jeho syn Ferdinand ozdobil velkolepě tento obraz novou výzdobou, dal celou kapli vkusně obnovenou nahore zakončit kopulí, opatřit obrazy a vyzdobit ostatní nádherou na důkaz své náklonnosti vůči Ježíši a Marii.“

Velmi podobný obraz je v majetku Římskokatolické farnosti Přerov, který je datován k roku 1613, jiný uvádí Soupis památek historických a uměleckých v království českém od pravěku do počátku XIX. století. Politický okres poličský, v obci Sádek v kostele Nejsvětější Trojice, další pak soupis uměleckých předmětů zámku Buchlov. Rovněž na Slovensku se nachází v obci Malé Vozokany obraz se stejným zobrazením a popisem a také v katalogu kláštera Schlierbach v Rakousku je popsána barevná mědirytina se stejným vyobrazením.

Přejme si, aby Pamětní síň Lva kardinála Skrbenského zvýšila atraktivitu dřevohostického zámku a vyvolala zájem jej navštívit.

PhDr. Jiří Lapáček

Vzácní hosté: prof. Gobert Skrbenský, Mons. Jan Graubner, arcibiskup olomoucký

„Mladý teolog klečí, ruce sepnuté, oči sklopené. Pohroužen do modliteb, nepozoruje z okolních přítomných nikoho. Zatímco se jiní lidé rozhlížejí kolem, všelicos šeptají a rozržitě sledují úkony kněze, krásný mladý princ je dokonale zabrán do vnitřní modlitby. Jeho zjev působí kouzlem přímo strhujícím. Tento sluha boží září přímo světlem milosti Boží, a to se hned tak nespatří,“ vzpomínala Božena Hodačová-Neumannová na své setkání s mladým duchovním Lvem svobodným pánem Skrbenským z Hříště. V Dřevohosticích prožil budoucí arcibiskup pražský a olomoucký kardinál své mládí a ve zdejším

Pamětní síň otevřeli prof. Gobert Skrbenský, Mons. Jan Graubner a starosta Stanislav Skýpala

chrámu sloužil v roce 1889 svou první mši. Jeho osobě je věnována nově otevřená Pamětní síň v prvním patře našeho zámku, v níž jsou shromážděny dobové fotografie, dokumenty a artefakty, které jsou spjaté s životem Lva kardinála Skrbenského a s jeho dobou.

Na přípravě expozice se podíleli odborně PhDr. Jiří Lapáček, historik, ředitel Státního okresního archivu v Přerově a prof. Tomáš Knoz, pracovník Historického ústavu filozofické fakulty Masarykovy univerzity, výtvarně ji zpracovali manželé Studení a stavební práce zabezpečili pracovníci městyse. Pamětní síň byla pro veřejnost otevřena v poslední zářijovou neděli. Pro tuto příležitost uspořádal městys Dřevohostice slavnostní program.

Úvahu o duchovním odkazu svého předchůdce v úřadu pronesl Monsignor Jan Graubner, arcibiskup olomoucký a metropolita moravský, čestný host slavnosti. V Pamětní síni je také vystaven jeho dar – skleněná konvička a pohár se znakem rodu Skrbenských.

S kardinálovým životem a jeho působením v kraji seznámili přítomné PhDr. Jiří Lapáček a Mgr. Zdeněk Smiřický. Slavnost poctil svou přítomností i prof. Gobert Skrbenský, potomek rodiny, který přijel z Vídně, a pozdravil přítomné v češtině.

Na kulturní části odpoledního programu se podílel dětský pěvecký sbor základní školy, paní Libuše Kroutilová přečetla úryvek z knihy Boženy Hodačové Jantarová stezka a paní Marcela Buchmannová přednesla Žalm 131 a píseň Pramen z díla Martina Jakubička. Po společném zpěvu svatováclavského chorálu k uctění národního

světce vystoupila přerovská skupina Rabussa s pořadem sestaveným z historických lidových písní Záhoří.

Kromě samotné pamětní síně mohli návštěvníci zhlédnout také výstavu Šikovní ruce Dřevohosticka, na níž se představili obyvatelé městečka se svými rukodělnými uměleckými výrobky.

Slavnostní odpoledne se za přítomnosti více než čtyř set návštěvníků vydařilo a bylo pro všechny povznášejícím duchovním i kulturním zážitkem. Pamětní síň Lva kardinála Skrbenského, představující jeho oslnivou osobnost, významně obohatí expozice našeho zámku.

Nataša Kučerová

Šikovní ruce Dřevohostic

Při příležitosti otevření pamětní síně Lva kardinála Skrbenského byla uspořádána výstava „Šikovní ruce Dřevohostic“. Kdo nelenil a vyšel do prvního patra zámku, byl jistě mile překvapen. Hned u dveří ho přivítaly svěží žluté květy v expozici paní Nataši Kučerové, ředitelky naší ZŠ. Vedle háčkovaných a vyšíváných deček a ubrusů jistě zaujala i kolekce tří ručně malovaných deštníků. Na výrobě zajímavých šperků se podílely i další učitelky ZŠ.

Expozice paní učitelky Luljakové a jejich dětí byla opravdu profesionální. Skvělá, naprosto originální trička, upravená různými způsoby, by každému nositeli udělala radost. U krásných, výtvarně a provedením dokonalých šperků a různých věcí pro

potěšení postávala především děvčata se svými maminkami i babičkami. Stejně prvotřídní práci odvedla i její dcera, sl. Ševčáková, která představila své obrazy, šperky i keramiku.

Velký obdiv sklízeli i další vystavovatelé. Paní Ludmila Sprušilová-Horsáková zaujala svými pečlivě vypracovanými paličkovanými obrázky. Nejobdivovanější byl mezi nimi obraz dřevohostického zámku, který si sama navrhla.

Novou, málo známou techniku pergamano předvedla paní Alena Kovaříková. Její obrázky a přání zaujaly čistotou a precizností provedení a sklízely pochvalná vyjádření.

Nelze zapomenout také na ukázkou prací našich seniorů. Jejich práce vyplnily celou výstavní plochu ve středu sálu. Zde předvedli průřez svou zájmovou činností v klubu. Vystaveny byly nejrůznější mísy, misky a košíčky upletené z pedigu, opletené keramické mísy, krásná paličkovaná velikonoční vajíčka, háčkové dečky, pletené ponožky, zvonečky a vajíčka z drátu, opletením drátem ozdobené sklenice a celá řada dalších výrobků. Letos k našim výrobkům přibýly i ty, zpracované novou, úžasně jednoduchou technikou tkání, na kterou jsou použity upravené dřevěné hrábě.

Velkým překvapením pro všechny vystavovatele byla návštěva expozice olomouckým arcibiskupem Janem Graubnerem, který se netajil svým obdivem k celé výstavě.

Pokud chceme výstavu hodnotit, pak jistě patřila mezi úspěšné akce našeho městyse. Přesto však máme pocit, že by se mezi více jak 1500 obyvateli Dřevohostic našlo mnohem víc dalších šikovných spoluobčanů, jejichž výrobky by si ostatní rádi prohlédli.

manželé Foukalovi

Hosté ze země vycházejícího slunce

Sobotní odpoledne 22. září bylo společensky nabité. Zatímco v sokolovně slavily domácí tanečnice z Tadomi své první narozeniny, v zámku se sešli příznivci cizokrajné hudby. S mladým japonským studentem zpěvu Noritaro Dei se pan Milan Kolíbal setkal při koncertě v Olomouci a rozhodl se jej pozvat, aby své umění předvedl i u nás a obohatil dřevohostické kulturní dění svým klasickým zpěvem i kapkou exotiky.

O Japoncích toho mnoho nevíme, snad že jsou rezervovaní, velmi zdvořilí a stále se klaní. Pan Noritari Dei se slečnou Mana Nemoto a dalšími přáteli neklamali – byli zdvořilí a klaněli se neustále, ale žádný chlad ani upjatost jsme nepozorovali. Milý a srdečný mladík představil v krátké videoukázce hlavní město Tokio a pak už ochotně odpovídal na všetečné otázky. Ptáte se, jak jsme se vzájemně dorozuměli? Budejte udiveni – česky. Naši mateřštinu si japonský student zamiloval natolik, že se jí naučil. „Čeština je krásný jazyk,“ složil poklonu naší rodné řeči. „Obecně se sice tvrdí, že nejmelodičtější je francouzština nebo italština, ale pro mě zůstává tou nejkrásnější jen a jen čeština.“

Pochlubil se také, že s přechodem z japonské kuchyně na českou neměl problémy. Nejvíc mu zachutnala česnečka a jitrnice, problémy prý měl jen s jelity a prdeláčkou, protože se nesmířil s chutí vepřové krve. Jakmile byla naše zvědavost uspokojena a pěvec osvěžil hrdlo moravským vínkem, mohl začít koncert. Slečna Mana Nemoto si pro tuto příležitost oblékla jukatu s elegantním květinovým vzorem a usedla ke klávesám. Doprovázela zpěv svého přítele, ale sama také virtuózně přednesla několik sólových skladeb, které nám nebyly neznámé. Všichni určitě poznali třeba náš zaujalý svou exotickou tonalitou a technicky náročné skladby mladý pěvec bravurně zvládl, ovšem už při písni O sole mio, která

Host z Japonska si zazpíval se Fčelkou

představovala jakýsi zeměpisný most mezi Japonskem a Českem, bylo jasné, že jeho hlas vynikne ještě víc v temperamentnějších nápěvech než nostalgických tónech. Moravské lidovky o víně a dívkách, tam už se Noritaro Dei skutečně našel. Vínečko bílé zapěl dokonce společně s přítomnými členy Fčelky. Přestože se drobný Japonec mezi mužnými postavami „fčelkařů“ téměř ztrácel, jeho školený hlas nezaknival, ale mocně se nesl celým sálem.

Pestrou kyticí populárních melodií, mezi nimi třeba Lady Carneval, známá v podání Karla Gotta, nebo Mládkův Jožin z bažin, zakončila proslulá Modlitba pro Martu.

„Tahle píseň mě vlastně k vám přivedla,“ rozpovídal se o skladbě svého srdce mladý umělec, „Když jsem ji slyšel poprvé, považoval jsem ji za klasickou melodii a její interpretku za zesnulou. Byl jsem velmi radostně překvapen, že žije...dokonce jsem se s paní Kubišovou spřátelil a byl jsem pozván na oslavu jejího narozenin.“ Při zpěvu Modlitby pro Martu, kterou Noritaro Dei věnoval „lidem celého světa, kteří mají problémy,“ nám všem přeběhl mráz po zádech, jako bychom si náhle uvědomili význam slov, která nám už zevšedněla, ale pro drobného japonského mladíka se stala životním krédem. Tanoši joru dešita, ari-gató gozamašita. Sajonara. Děkujeme za příjemný večer. Na shledanou.

Nataša Kučerová

Svěcení nového hasičského zásahového vozidla

Každý v obci již asi ví, že se sbor dobrovolných hasičů rozrostl o nový kus techniky. Je jím Tatra 815 CAS 30 nahrazující zastaralou Škodu RTHP Š 706 CAS 25, která je nyní k vidění před hasičským muzeem v areálu zámku, kam po právu patří. Jak bývá zvykem, nová hasičská technika se nechá posvětit, aby ten nahoře držel ochrannou ruku nad sestrami a bratry hasiči při hasebních pracích. Tato událost se odehrála v půli prázdnin, v neděli dechovkového víkendu před kostelem sv. Havla. Hasiči si oblékli vycházkové uniformy a okolo sedmé ráno se sešli u zvonice.

Bylo zajímavé vidět v prvních řadách v kostele uniformované hasiče. Mši vedl dřevohostický farář pan Artur Górk. Před samotným svěcením Tatry, posvětil ještě pan farář sošku sv. Floriána, která bývá umístěna v hasičském muzeu. Po mši se všichni sešli před kostelem, kde už stála ta nová krasavice. Hezky si ji vyspravili. Starosta obce řekl pár slov k nastoupenému sboru a divákům a konečně se pan farář chopil křtitelnice a provedl ten všemi očekávaný úkon.

Poté se utvořil šik v čele se soškou sv. Floriána a hasičskou a obecní zástavou. Pochodový krok udávaly mažoretky na dechovou hudbu a celý průvod se odebral na náměstí. Tam řekl pár vřídých slov bratr Miloš Kvasnica a za zvuku státní hymny byl položen věnec k soše sv. Floriána, která nám zdobí náměstí.

No a když už se hasiči při této události sešli, uspořádali ještě na zámku výroční schůzi, jejíž součástí bylo i ocenění členů sboru. Čestné uznání okresního sdružení hasičů obdržela sestra Jana Josieková a bratři Petr Kotas, David Stiskálek, Jiří Zbiral a Jiří Škrabala. Medaile za příkladnou práci pak bratři Martin Josiek, Aleš Skříček a Pavel Mrtvý. A nakonec medaile za zásluhy bratři Karel Ejem a Bohumil Kvasnica.

Závěrem bych chtěl hasičům popřát co nejméně požárů a povodní a aby vám ta Tatra dobře sloužila.

Petr Menšík

Setkání dechových hudeb Dřevohostice 2012

28.–29. 7.

Sponzoři SDH 2012

Hotel Cementář Hranice – Petr Matějček
SISKO s. r. o., Přerov
DSD – Dostál a. s., Dřevohostice
SITA CZ, a.s.
WESECO CZ – Antonín Zdráhal
Z + Z Dřevohostice s. r. o.
ComIT services s. r. o. Přerov
Renomia a. s., pojišťovací makléřská spol.
Nedělová Oldřiška – Potraviny
Zemědělské družstvo Dřevohostice
Obec Radkovic
Obec Křtomil
Obec Lipová
Obec Radkova Lhota
Obec Nahošovice
Pavel Baďura, Turovice
MUDr. Zdeněk Kubín, praktický lékař
MUDr. Hana Vaculíková, zubní lékařka
MVDr. Josef Večeřa, veterinární lékař
Lékárna Centrum, Bystřice p. Hostýnem
Denisa Zdráhalová – kadeřnictví

Štěpán Habčák – zemní práce
M + O Instalace
Ing. Jan Vlach, Dřevohostice
ACR Bohemia, Hranice
Robert Tuček – tesař, Dřevohostice
Josef Kretek, Prosenice
Manželé Grňovi – cukrárna
Manželé Hlavizňovi, Dřevohostice
Ing. Jan Kubiček – průmyslové zboží
Květinářství Dagmar Kučerková
Květinářství Blanka Zavadilová
Antonín Fuksa – malíř, natěrač

Finančně podpořil Olomoucký kraj

mediální podpora:

Rádio Haná
Český rozhlas Olomouc
Rádio Proglas
Přerovský deník

Všem děkujeme.

PŘÍJMY:

Vstupné	70.520 Kč
Dotace Olomoucký kraj	60.000 Kč
Příspěvky obcí, sponzorství, dary	60.000 Kč
Poplatky z místa	5.700 Kč
Ozvučení a přípravné práce fakturované MAS	12.420 Kč
CELKEM	209.240 Kč

VÝDAJE:

Mzdy zaměstnanci a brigádníci:	36.200 Kč
Tisk reklamních materiálů:	10.026 Kč
Propagace radio, regionální tisk tisk:	8.163 Kč
Honoráře vystupujícím souborům:	152.220 Kč
Pohoštění účinkujících a hostů:	28.033 Kč
Foto služby:	2.712 Kč
Drobné dárky a květiny:	4.500 Kč
Drobné vydání:	4.350 Kč
Poplatky OSA:	4.430 Kč
CELKEM:	250.634, Kč
ROZDÍL:	- 41.394 Kč

pd

Ještě jednou Dívčí válka

Letošnímu veleúspěšnému divadelnímu nastudování Dívčí války našimi ochotníky bylo věnováno v minulém čísle hodně místa, nikdo však netušil, jaký bude vrchol sezóny. Rozhodli jsme se totiž sehrát tento kus historicky poprvé v zámeckém amfiteátru našeho zámku. A že to byla volba nadmíru dobrá, o tom se všichni diváci (a nebylo jich málo – 443!) i účinkující přesvědčili 17. srpna. Na prknech tamějšího jeviště jsme mohli naplno rozehrát vtipné dialogy, kníže Přemysl přijel na opravdovém koni, do scénáře zapadla i Ťapka, pejsek Dopitových. Vše bylo perfektně nasvíceno, Aleš Sigmund přivedl ozvučení herců k dokonalosti, hasiči nabízeli teplé maso i studené nápoje. Za to všechno patří všem výše jmenovaným, ale i hercům, kulísákům, panu kastelánovi i chlapcům z RR veliký, veliký dík.

Jaroslav Dopita

Dřevohostické folkáč poosmé

Osmnáctého srpna, téměř na konci letní kulturní sezony, v zámeckém parku znova všem přítomným dřevohostickým i přespolním dobrým duším zazněly melodie rozličného zabarvení. Přibylo k nám deset kapel, kolikrát z velké dálky (i Pražáci tu byli) a provedli posluchače prosluněným sobotním odpolednem, večerem a již pak o poznání méně prosluněnou nocí. Velká rodina folkových muzikantů má mnoho blízkých i vzdálených příbuzných, hodně přátel a známých. Na začátku folkáče mám pokaždé pocit, že máme prohozené role. Že nevitám na zámku hosty, jak jsem zvyklý. Protentokrát vítá tohle speciální společenství mě a zve do svých řad. Jasně, že se bráním, ale moc to nejde.

Nepřísluší mi, naštěstí pro čtenáře, popsat a vyhodnotit jednotlivé kapely, muzikanty, skladby ani jejich podivné názvy. Mám jen popsat folkáč a to dělám s chutí milovníka rozumné úrovně hlasitosti uměleckých děl. Tito hudebníci totiž budto nemají dost peněz na výkonnější vybavení, nebo mají rozum. Na každý pád výsledkem je den bez otřesu pro posluchače. A to je prima věc. Další zvláštností tohoto setkávání příznivců folku je, že tu postrádám jasnou dělicí čáru mezi vystupujícími a posluchačstvem. Hudebníci nám po vystoupení totiž většinou usedají do hlediště a naopak platící posluchačstvo se s vlastními přes pokladnu pronesenými hudebninami často mísí mezi zaplacené kapely a tím působí zmatek v hlavách nás pořadatelů. Tato situace se pak stává naprosto nepřehlednou v nočních a ranních hodinách, kdy nám v areálu zámku dělá hudbu každý s každým. Naštěstí si všechny ty lidi pro pořádek značíme vstupenkami v podobě náramků rozličných barev.

Symbolem našeho festivalu je veverka a je to dobrý maskot. Sice moc dobře nezpívá, ale za to je to takový přátelský družný tvor, co rád jí. A to je nám podobné.

Švédova trojka

Nejen hudbou živ je člověk a muzikant pak zvláště. Proto je v Dřevohosticích, a nejen na folkáči, pro všechny přítomné připraveno jídlo, pití, oheň a zelená louka k odpočinku. Kdo z vás ještě nenocoval pod dohledem dřevohostické bílé paní, ať příští folkáč popadne stan, nebere si noční košulu a dojde na zámek.

Na úplný závěr této kratinké recenze děkujeme všem, kteří přispěli ku prospěchu Dřevohostického folkáče. A to znamená i posluchačstvu:)

kastelán Jiří Kasperlík

A koho jsme letos přivítali?

Na úvod zahrála nesoutěžní, takřka domácí, kapela **3M+B**, jejímiž členy jsou moderátoři festivalu Blanka a Michal a jejich příbuzní, potom pět amatérských kapel v divácké soutěži: **Careta, Pass, Švédova trojka, Dostavník a Zhasni**.

U diváků letos vyhrála **ŠVÉDOVA TROJKA** – rodinná kapela z Moravského Krumlova a přijede tedy zahrát příští rok opět.

Po divácké soutěži vystoupili hosté – **STRÁNÍCI**, kteří už patří po téměř třiceti letech muzicírování ke stálým folkové scéně, ti přijeli až z Českého Jiřetína.

Loňský vítěz diváckého hlasování, čistě pánská kapela **FALEŠNÁ KARTA** z Nového Města na Moravě, potěšila všechny milovníky moderní trampské písničky.

Dalším hostem byla skvělá pražská multižánrová kapela na hranici folku, swingu, jazzu i rocku **BEZEFŠEHO** a po osmé hodině zvedla z laviček celý zámecký areál.

Pódiovou část festivalu uzavřel třetí host, kterého pravidelným návštěvníkům Dřevohostického folkáče netřeba dlouze představovat: **EPY DE MYE** vyhrála na celé čáře třetí ročník festivalu v roce 2007 a i letos patřilo její vystoupení k nejlepším.

Za osm let se folkáč stal vyhledávanou příjemnou akcí rodinného typu. Návštěvníci oceňují, že to není masový tisícíhlavý festival, že nezavání komercí ani anonymitou davu. Líbí se jim komorní domácká atmosféra, vlídnost pořadatelů, příjemné prostředí a vkusná dramaturgie.

RR + BP

Bezefšeho

Hubertova jízda Dřevohostice 2012

Půlka září patřila snad již tradičně Hubertově jízdě v Dřevohosticích. Jezdeckému klubu Gracie se za obrovské podpory rodiny a přátel podařilo uskutečnit již počtvrté.

Sraz účastníků byl v areálu zámecké zahrady v 10 hodin, zde byly pro jezdce připraveny k zakoupení stužky, ke kterým dostali na posilněnou koláček. Mezitím Jiří Kasperlík nachystal pro diváky povoz, který byl připraven k odjezdu a zaplněn lidmi, kteří se z nějakého důvodu nemohli nebo nechtěli zúčastnit na koních, ale i přesto chtěli zhlédnout tento Hubertus, nebo pouze chtěli po roce zažít adrenalinovou jízdu rozmanitým terénem s kočím Jirkou.

V 11 hodin zaznělo zámeckou zahradou třikrát „ZDAR“ Hubertově jízdě a všech 58 koní se mohlo vydat na trasu za masterem Kateřinou Mayerovou na koni Adam. Tento houf koní prošel městysem v krásném průvodu a pokračoval přes louky a lesy téměř až k Prusinovicím, kde po několika nedobrovolných sesednutích z koní bylo potřeba se opět občerstvit. Jak pro diváky tak jezdce byla nachystaná výborná sekaná. Po krátkém odpočinku se celá delegace vydává na trať. Všichni se ve zdraví dopravili až na místo, kde mělo dojít k nejdůležitějšímu okamžiku dne a tím byl hon na lišku, na který si troufalo hodně jezdců se svými čtyřnohými parťáky. I přes velikou konkurenci se Králem honu stal Josef Novák na koni Gordon. Také došlo na rozběhy poníků, kde zvítězila Zuzana Žemlová na koni Erol, v dostihu pro plnokrevné koně si vybojovala první místo Zuzana Kuličková na koni Kiss De Victoria a v dostihu teplokrevných se stala absolutní vítězkou Barbora Kaňoková na koni Šejdy.

Všechno důležité bylo tímto okamžikem splněno, a tak se mohli všichni odebrat zpátky na zámek, kde mezitím probíhal pestrý program. Celé odpoledne zahájil Taneční soubor Tadomi Dřevohostice, kterému se podařilo svým vystoupením roztleskat celé publikum, velkou zásluhu na tomto měla p. uč. Lucie Pokorná. Jako další se divákům předvedl Agility club DDM Hranice s ukázkou psiho sportování. Také proběhlo přetahování dětí s koněm. Soubor dětí a tohoto velkého krasavce dopadl neroz-

hodně, ovšem kdyby se koník rozhodl zvítězit, tak by to pro něj nebyl určitě žádný problém. Po celé odpoledne byly pro děti připraveny hry a soutěže, také si mohly vyzkoušet například chůzi na chůdách, jízdu na koních, na čtyřkolce nebo v bryčce, to vše zdarma. Po celou dobu dělal dětem společnost náš malý oslík Bruno. Pro jezdcy byly připraveny i divácky zajímavé soutěže a to pivní barel a záchrana.

Téměř na konci dne proběhl napínavý skokový soubor koně versus muže a úplněk závěr patřil JK GRACIE Dřevohostice a ukázce práce s koňmi, které předvedly Verča a Terka se svými koníky Grand Beauty a Gracie.

Jak již na Hubertových jízdách bývá zvykem, veškeré prohřešky jezdců byly sledovány a pečlivě zapisovány, aby mohly být při večerním soudu náležitě potrestány. Pan soudce Zdeněk Daněk nekompromisně odsoudil všechny provinilce a to buďto nějakým tím tekutým mokem nebo u nezletilých hříšníků trestem. Zároveň proběhlo slavnostní vyhlášení výsledků celého dne a předání pohárů. Večer zahrála, stejně jako každý rok, kapela Exploze-rock.

Opět patří veliké DÍK Jirkovi Kasperlikovi, který nám se vším ochotně pomáhal, panu Daňkovi za perfektně odmoderovaný den i večer, všem vystupujícím, sponzorům, kapele a v neposlední řadě rodině a kamarádům za podporu a pomoc. Samozřejmě také děkujeme všem účastníkům s koňmi. Tak příští rok nashledanou.

Irena Michálková

Velký svátek Sokolstva

Už je to za námi. A nebyl to ledajaký svátek. V letošním roce jsme zažili významné výročí 150 let od vzniku Sokola v českých zemích. V tomto duchu v červencové Praze proběhl jubilejní XV. Všesokolský slet, jehož vyvrcholení se uskutečnilo na moderním vršovickém stadionu Slávie v Edenu. S nostalgií jsme vzpomínali, kdy na slety jezdívalo více složek cvičenců a cvičenek z Dřevohostic. Tehdy jsme za doprovodu řízné harmoniky sestry Večeřové cestou zpívali nejrůznější písně, nejen ty sokolské. Akce se zúčastňovaly i celé rodiny.

Úkolu nacvičit sletovou skladbu jsme se my dřevohostičtí muži ujali vedle svého běžného cvičení v sokolovně s chutí. Věnovali jsme přípravě i nácvičku skladby pro muže nazvané „Chlapáci III“ nemálo volného času, pohodlí i prostředků. Po nácvičku v jarním zahřívacím kole proběhl dne 9. 6. 2012 Středomoravský župní slet ve sportovní hale v Hranicích a dále pak dne 16. 6. 2012 krajský slet v Přerově za účasti čtyř moravských žup (regionů). Pro udržení rozjetého tempa jsme se 24. 6. 2012 zúčastnili i místního sletu v Paršovicích, kde se nebáli tuto slavnost uspořádat. Krajský slet zaznamenal mimořádný ohlas v tisku a příznivě byl přijat i samosprávou města Přerova a širokou veřejností, která dokázala ocenit celkové provedení, nasazení cvičenců i přínos všech jedenácti skladeb pro dnešní pohybovou kulturu občanů. Mezi hosty na krajském sletu v Přerově byla také starostka České obce sokolské sestra Hana Moučková, která je navíc i zkušenou ekonomkou. Působivě vyzněl též slavnostní průvod všech cvičenců a cvičenek Přerovem za doprovodu dechových kapel v čele s řadou historických praporů tělocvičných jednot a krojovaných účastníků.

V sobotu 30. 6. 2012 jsme vyjeli zvláštním vlakem do Prahy. Všichni jsme se ve vlaku výborně bavili a cesta tak rychle ubíhala. Na vršovickém nádraží nás čekaly přistavené autobusy, které nás odvezly do místa ubytování na ZŠ ve Strašnicích. Právě na této škole jsme bydleli již před 18 lety na XII. sletu. Někteří zaměstnanci školy si nás dokonce pamatovali. Následující den v neděli dopoledne se konal slavnostní průvod sokolů Prahou, který již tradičně končil na Staroměstském náměstí. Ještě týž den odpoledne se většina účastníků shromáždila na slavnostní mši ve Svatovítské katedrále na Hradčanech, konané za zdar celého sletu. Mši ve zcela zaplněném chrámu celebroidal pražský primas kardinál Dominik Duka. Celý týden pak proběhl ve znamení všech zkoušek dle harmonogramu. Muži se museli připravit na vystoupení v obou hlavních programech ve dnech 5. a 6. 7. 2012. Do toho ještě navíc přišly zkoušky slavnostního zahájení sletu, kdy na plochu napochodovali sokolové všech jednot v krojích s historickými prapory a muži ve cvičebních úborech předvedli krátký motiv ze své skladby. Zlatým hřebem programu bylo, když na stadion vyjel jezdec ze Sokola Pražského na grošovaném koni s historickým praporem, zhotoveným podle návrhu malíře Josefa Máneše. Výhodou bylo, že vše proběhlo v komornějších podmínkách a s modernějším zázemím pro režii i média, než jak tomu bylo dříve na Strahově. Přínosem byla také poloha sportovního areálu blíže centra města, takže nikam jsme neměli daleko. Proměnlivé počasí nás také nedokázalo rozladit. Volný čas mezi jednotlivými zkouškami jsme využívali na toulky po známých místech Prahy i některých pamětihodnostech. Např. Tyršův dům nabídl různé výstavy spjaté se sokolskou tematikou a pódiová vystoupení našich i zahraničních sou-

borů. Zaujalo nás i vojenské muzeum na hoře Vítkov na Žižkově s novými vojenskými expozicemi a výstavou dokumentů o vývoji a činnosti Sokola. Na výstavišti v Holešovicích v Tipsport aréně proběhlo pásmo sportovních a pódiových skupin z doma i ze světa. Přítomně uvítala i bývalá gymnastická šampionka a olympionička Věra Čáslavská. Současně po celý týden probíhal na otevřených pódiích na různých místech města doprovodný program cca 25 folklórních, tanečních a divadelních souborů. Nikdo se nenudil. Ve čtvrtek 5. 6. 2012 se ve večerních hodinách uskutečnilo hlavní vystoupení cvičenců v rámci I. programu a následující den jsme my muži vystoupili i odpoledne ve II. programu. Oběma vystoupením přihlíželo skoro do posledního místa zaplněné hlediště SYNOT TIP ARÉNY Praha. Po sletu jsme se opět všichni společně vraceli speciálně vypraveným vlakem do svých domovů.

Sletem ale pro nás však nic nekončí. Po prázdninách se opět pravidelně scházíme v naší opravené dřevohostické sokolovně. Cvičení mužů se koná každý pátek večer od 18.30 hod. Zveme všechny zájemce o pravidelné cvičení mužů i dorostu do sokolovny, kde se věnujeme udržování dobré kondice i rekreačním sportům. Každý, kdo projeví zájem o náš sportovní a fitness program a pokusí se zlepšit svou fyziku a také to myslí opravdu poptivě, je mezi námi srdečně vítán.

*Karel Študent a Milan Zlámal,
cvičitelé*

Zámek plný strašidel

Když dřevohostický zámek obsadí strašidla, to je něco pro hrdiny. Vybaví se světlým a statečně kráčejí vstříc dobrodružství. Plní vzorně úkoly, které jim strašidla připravila. Všem to jde skvěle. Obdrží razítko a jde se dál. Nic je nezastraší.

**Čerti, loupežníci, jezinky
držím se pevně maminky.
Na cestu si hezky svítím,
ať v bažině neskončím.
Je tam hrozné strašidlo,
už Pražáků dost sežralo.**

**Vodník a jeho dušičky,
to je radost pro dětičky.
Duchů plno okolo,
nebojím se nikoho.
Křičet taky musím,
vydržet to zkusím.**

**Rozumím si s Vřískotem,
co když číhá za plotem.
Smrtka už nás vyhlídí,
ať se klidně přiblíží.
Úkoly mě baví,
neb jsem dítě hravý.**

**Bílá paní na mě kvílí,
tak se u ní zdržím chvíli.
Proletím se s drakem,
neklepu se strachem..
Katům, těm se vyhnu radši,
nechci být o hlavu kratší.**

**Zatancuju s vílami
ať už je to za námi.**

Této Stezky odvahy, která se konala 5. října po setmění, se zúčastnilo asi 150 hrdinů. Jistě se bavili stejně dobře jako všechna strašidla.

Růžena Jakubálová

Z činnosti tenisového oddílu T. J. Sokol Dřevohostice.

Vážení spoluobčané, sportovní přátelé a příznivci tenisu v Dřevohosticích, s příchodem podzimu nastal čas, kdy bych si dovolil vás seznámit s činností tenisového oddílu během letních měsíců.

Na tenisové začátky, kterým jsem věnoval pozornost v minulém čísle zpravodaje, plynule navázala Celosezónní soutěž dětí o Mistra Dřevohostic v kategoriích do 10 let a od 10 let do 15 let. Mezi touto soutěží v průběhu léta na tenisových kurtech Sokola Dřevohostice proběhly tři významné turnaje, které svou organizací a sportovními zážitky patří k nejoblíbenějším. Jedná se o Sohlich cup, Dostál open a Memorál Lojzy Pořízka. Touto cestou bych také rád poděkoval organizátorům turnajů a to MUDr. Eduardu Sohlichovi, MBA, Ing. Pavlu Dostálovi, Zdeňku Pořízkovi a Aleně Pořízkové všem za profesionální a kamarádský přístup.

S koncem srpna se již tradičně uskutečnil na tenisových kurtech týdenní Tenisový camp, kterého se pod profesionálním vedením Josefa Václavíka zúčastnilo 19 dětí. Spokojenost všech malých tenistů obětavě zajišťovaly Jana Navrátilová s Alenou Pořízkovou a správce tenisového areálu Stanislav Gaďourek.

Nyní bych se rád vrátil krátce k výsledkům Celosezónní soutěže dětí. Celkem se zúčastnilo 19 dětí ve dvou kategoriích. V přiložených tabulkách se můžete seznámit s výsledky jednotlivých dětí. Kategorii do 10 let vyhrál Filip Dostál a kategorii od 10 let do 15 let vyhrál Mikuláš Zmeškal z Lipové. Tato soutěž byla podpořena nejen z příspěvku z rozpočtu městyse Dřevohostice, ale také z Nadačního fondu Veolia.

Účastník soutěže do 15 let	Celkem bodů	Pořadí
Mikuláš Zmeškal	11	1
Adam Tellinger	9	2
Jakub Machač	6	3
Jan Sigmund	4	4
Pavel Neděla	2	5

Účastník soutěže do 10 let	Celkem bodů	Pořadí
Filip Dostál	38	1
Martin Koňářik	31	2
Petr Neděla	28	3
Anetka Hejnová	27	4
Dagmarka Zmeškalová	16	5
Marek Možíš	14	6
Oldřich Zmeškal	12	7
Adam Dostál	10	8
Jan Kubíček	9	9
Pavel Večeřa	8	10
Matouš Kubíček	7	11
Evička Koňářiková	4	12
Aleš Hejna	2	13
Helenka Kubíčková	1	14

Zleva stojící: Jan Sigmund, Martin Koňářík, Petr Neděla, Adam Tellingner, Mikuláš Zmeškal, Filip Dostál, Adam Dostál, Anetka Hejnová, Evička Koňáříková.

Zleva vpředu: Pavel Večeřa, Matouš Kubiček, Jan Kubiček, Oldřich Zmeškal, Helenka Kubičková, Aleš Hejna, Lucinka Nedělová, Dagmarka Zmeškalová, Linda Zmeškalová.

Tradiční turnaj **Dřevo open o mistra Dřevohostic ve dvouhrách a čtyřhrách** se uskutečnil 8. září. V jednotlivcích zvítězil Marek Hejna a ve čtyřhrách dvojice Pavel Neděla a Ing. Stanislav Pecha.

Druhý ročník **Burčák cupu** proběhl 22. září. Tento turnaj i přes počáteční nepřízeň počasí se stal příjemně stráveným časem s ochutnávkou burčáku. Vítězové tohoto turnaje jsou Ing. Antonín Chytil a Jan Chytil.

Vyrcholením tenisové sezóny se stal již druhý ročník exhibičního tenisového turnaje **ADAM CUP** 26. září. Tento turnaj, tak jako v loňském roce, je úspěšným zakončením celosezónní spolupráce tenisového oddílu T. J. Sokol Dřevohostice a Domo-

Účastníci turnaje ADAM CUP:
Zleva Petra Stoklásková, Jana Navrátilová, Alena Pořízková, Ing. Marcela Vařechová, Marie Zlámalová, Petr Mičoch, Petr Rink, Milan Novák, Josef Holub, Lukáš Stoklásek, Paed-Dr. Jarmila Odložilová.

Vpředu Filip Dostál, Pavel Neděla, Petr Neděla, Marián Králík, Jaroslav Jančík.

va ADAM Dřevohostice, p. o. To také potvrzuje, že tenisové prostředí napomáhá k hledání vzájemné úcty a trpělivosti nás všech. Rád bych touto cestou poděkoval realizačnímu týmu Domova ADAM Dřevohostice, p.o. vedeného paní ředitelkou PaedDr. Jarmilou Odložilovou za dokonalou spolupráci při organizaci tohoto turnaje. Tato spolupráce byla v letošním roce podpořena z Nadačního fondu Veolia.

Závěrem bych chtěl říci, že tenisový oddíl nezapomíná ani na seniory, kterým se snaží zajistit vhodné podmínky k udržení pravidelné sportovní aktivity, jenž napomáhá a upevňuje jejich zdraví. Sportovní setkání se stává společenskou událostí i pro příznivce z řad přátel a rodinných příslušníků. Naši „rekreanti“, jak jim říkáme, se scházejí třikrát týdně a to v úterý, ve čtvrtek a v neděli vždy dopoledne. Tato skupina tenistů byla také jednou ze skupin v letošním roce 2012 podpořena z Nadačního fondu Veolia.

Část našich rekreantů při nedělním setkání
Zleva Ludmila Hrubá, Jaroslav Hrubý, Marek Pumprla, Ludmila Pospíšilová, Jiří Šimák, Stanislav Gadourek, Marie Zlámalová, Ing. Milan Zlámal, Jiří Mrázek, Petr Mičoch (úspěšný žadatel o grant z Nadačního fondu Veolia).

*Jaroslav Jančík,
předseda tenisového oddílu*

Svatý Roch a jeho socha v Dřevohosticích

Musíme si přiznat, že většina z nás při každodenní chůzi jen periferně sleduje nejbližší okolí svého bydliště. Svých starostí a trampot máme více než dost. Tak také vnímáme, či spíše nevnímáme sochu sv. Rocha na Novosadech; je situována u rodinného domu Jakubálových a v blízkosti mého bývalého rodného domu. Víme, že tam stojí a ani nevíme, o kterého svätce jde a proč vlastně byla postavena.

Abychom správně pochopili význam této sochy, je nutné si nejprve povědět, kdo to byl sv. Roch. Svätý Roch je francouzský katolický svätec. Pochází z Montpellier, kde se narodil asi v roce 1295. Nejdříve mu zemřel otec, pak matka a Roch rozdál chudým veškeré své jmění a vydal se na pouť do Říma. Cestou projevil mladý muž dar zázračného uzdravování. Znamením kříže vyléčil mnohé nemocné morem; podotýkám, že je uzdravoval Bůh prostřednictvím Rocha a nikoliv Roch svou mocí. Také v Římě zachránil tímto způsobem mnoho nemocných od smrti. Na zpáteční cestě do vlasti v Piacenze sám onemocněl morem. Na noze měl nepěkné morové vředy, a proto se stáhl do samoty u řeky Pádu. O dalších událostech vypravuje legenda. Tu se mu náhle zjevil anděl a dodával mu odvalu. Pes přinášel smrtelně nemocnému chléb. Roch se nakonec uzdravil a mohl pokračovat ve své cestě domů. V jeho domovském městě Montpellier ho však už nikdo nepoznal; byl považován za špióna a skončil v žaláři. Po pětiletém vězení Roch umírá ve 32 letech 16. srpna 1327. Dle legendy Rocha poznali až na smrtelné posteli podle mateřského znaménka.

Sv. Roch bývá vzýván jako záštita proti moru i jinému neštěstí. Jeho atributy (rozišovací znaky svätců, u mučedníků nástroje jejich umučení) jsou – mladý zarostlý muž v poutnickém oblečení (široký klobouk a hůl), dále mívá brašnu, láhev a psa, který má v tlamě chléb. Na mnoha vyobrazeních Roch ukazuje také morový vřed na své noze.

Již v 15. století se sv. Roch těšil velké oblibě a byly mu adresovány přímlyvy za uzdravení nemocných při morových epidemiích. Po Rochově smrti vznikly na mnoha místech Evropy „Rochovy poutě.“ Střediskem jeho kultu se staly Benátky, kde v kostele San Rocco (sv. Rocha) jsou od roku 1485 uloženy jeho ostatky. Rochova popularita byla velká zejména v Itálii, Francii a Německu a dodnes i v Chorvatsku; rovněž je uctíván u nás. Důvodem byly morové epidemie, které od 14. století sužovaly Evropu. Sv. Roch je patronem Benátek, Montpellier a Parmy.

České země se v historii stávaly obětmi moru opakovaně. Právý mor se začal v Evropě a českých zemích objevovat ve 14. století. V českých zemích byla první známá epidemie pravého moru v roce 1349, potom v letech 1357–1363, kdy šlo o nejničivější epidemii; ztráty byly odhadovány na jednu třetinu až polovinu obyvatelstva. V letech 1380–1382 následovala další epidemie (desítky tisíc obětí). V 15. a 16. století bylo mnoho menších i větších epidemii. V 17. století jsou evidovány tři epidemie v letech 1655, 1665 a 1679–1681, které podlehl asi 100 tisíc obyvatel. V 18. století byla v Čechách v letech 1711–1715 poslední velká epidemie s 200 tisíci obětmi. Potom začala ve velkých městech vznikat kanalizace a výskyt epidemii byl zcela potla-

čen. Od roku 1716 se už mor na českém území neobjevil. Možná v dřevohostické kro- nice budou lokální záznamy k těmto „metlám lidstva.“

Je vcelku logické, že i v českých zemích byl sv. Roch uctíván a vzýván o pomoc při morových ranách. Dokladem jsou některé kostely a kaple zasvěcené tomuto svět- ci, včetně jeho soch. Např. nejstarší žižkovský kostel sv. Rocha se nachází v blízkosti Olšanského náměstí na Olšanských hřbitovech. Kostel sv. Rocha se také nachází na Strahově (měl v něm svatbu známý malíř Alfons Mucha); později byl odsvěcen a nyní slouží galerijním účelům. Kaple sv. Rocha jsou rozestry po celém území České repub- liky a dodnes se zde konají poutě, které nezanikly ani za minulého režimu. Také se setkáváme se sochami tohoto světce.

Jak se vyvíjel můj vztah ke sv. Rochu? Jako děti jsme si hrávali na trávníku v blíz- kosti jeho sochy, kterou jsem bral jen tak, že tam stojí. Později můj strýc P. Cyril Vrbík mne blíže s ním seznámil a přímo na soše mi ukázal se zdůvodněním jeho atributy. Později jsem se strýcem jezdíval na hody ke sv. Rochu do Úsova, kde v poli nedale- ko od zámku má kapli. Poutě to bývaly hezké a vždy byly doprovázeny různými atrak- cemi pro děti.

Od nepaměti rodina mojí matky, Vrbíkoví, zajišťovali v předvečer jeho svátku a následující týden noční osvětlení lucerničkou. Nevím, jak tato „povinnost“ připad- la na naši rodinu; bohužel starší generace vymřela, takže už není možnost se dopá- rat, jak to vlastně začalo. Nejdříve tímto úkolem byla pověřena moje nejstarší sestra

.....
Socha sv. Rocha s novou lucerničkou

Markéta a později to zůstalo jen na mne. Jaký byl důvod rozsvěcovat lucerničku? Jednak to bylo z úcty ke sv. Rochu, jednak poděkování za jeho pomoc našim předkům při morových ranách. Vždyť od poslední morové epidemie (r. 1715) uplynulo necelých 300 let, což představuje asi dvanáct lidských generací; je zajímavé, jak rychle se tyto tragické události vytrácejí z naší paměti.

Je na škodu, že původní lucernička vzala za své při demolici mého rodného domu. Šlo o vynikající kovářskou práci. Železný úchyt (oko) pro lucerničku byl zřejmě do sochy zabudován při jejím vzniku. Neznám rok, kdy zbožní a vděční předkové tuto sochu sv. Rochu postavili. Nelze však vyloučit existenci potřebného záznamu v archivu dřevohostické radnice. Ztrátou původní lucerničky došlo k přerušení bohubilé tradice a navíc já mám k tomuto světcovi zvláštní osobní vztah. Proto jsem nechal udělat novou lucerničku a děkuji manželům Khürovým za ochotu rozsvěcovat lucerničku a také za zájem nejbližších sousedů u sochy.

Naskytá se otázka, proč je Roch nazýván svatým? Než je někdo katolickou církví (papežem) prohlášen za svatého (kanonizován), musí proběhnout proces kanonizace. Jde o náročný proces po stránce věcné, při kterém jsou zkoumány hrdinné ctnosti kandidáta, což si obvykle vyžaduje velmi dlouhou dobu, i několik desetiletí, případně i více. Zároveň prokazatelně na přímluvu kandidáta jsou potřebné dva autentické zázraky; jde většinou o zázračná uzdravení, jejichž objektivitu prokazuje lékařská komise složená z věřících i nevěřících. Svatý pak může být uctíván v celém světě, dostává datum v církevním kalendáři platném pro celou církev.

Papež Urban VIII. (pontifikát v letech 1623–1644) potvrdil Rochovo zařazení mezi svaté a stanovil jeho svátek na den 16. 8. Část jeho ostatků je také v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha v Praze. Sv. Roch je také patronem lékařů, nemocných a zdravotně postižených, zajatců, sedláků, zahradníků, truhlářů, dlaždičů a nemocnic. Papežem Janem Pavlem II. byl prohlášen i za patrona automobilistů. Existuje krátká prosba ke sv. Rochu: „Svatý Rochu, dej nám rozumu trochu.“ Myslím, že v dnešní době je to velmi aktuální prosba.

doc. Ing. Karel Kavalec, CSc.

Zprávičky z mateřské školy

Začátek září v mateřské škole bývá plačtivým obdobím. Pláčící nově nastoupené děti a slzička ukápně i některé mámě. Učitelky všem radí vydržet prvních čtrnáct dní. A mají pravdu. Je konec září a v mateřské škole už je klid, nikdo nepláče. Naopak se děti začínají těšit na nové kamarády. Do MŠ se na školní rok 2012/2013 zapsalo 68 dětí. Rozděleny jsou do tří tříd: 15 je nejmladších Brouč-

ků pod vedením paní učitelky Pořízkové, 26 dětí ve třídě Myšáků s paní ředitelkou Sedlářovou a učitelkou Hájkovou, Sluníčka navštěvuje 27 dětí a věnují se jim paní učitelky Foukalová a Pokorná. Pedagogický sbor pro tento školní rok posílila Jana Lehká, asistentka pedagoga, která pracuje s integrovaným dítětem ve třídě Myšáků. Školnicí je stále paní Žušková a o stravování se stará paní Nelešovská.

Učitelky přivítaly děti v nově upravených prostorách. Přes prázdniny bylo obloženo dřevem schodiště a vestibul. Práci provedl pan Žabka se svým pomocníkem M. Svrškem a zafinancoval městys Dřevohostice. Prvním patří poděkování za dobře provedenou práci a druhým za příspěví ke zlepšení estetického vzhledu a prostředí mateřské školy.

Jitka Sedlářová, ředitelka MŠ

Z dřevohostické školy

Na návštěvě u pana hejtmana

Asi všichni, kdo šli ve středu 19. září do školy, si všimli, že Vendula Mizerová a Julie Roubalíková se do výuky nehrnou, ale naopak si klidně sedají do auta a odjíždějí. Pochopitelně každého zajímalo, jestli náhodou nebyly uneseny a kam to vlastně jely.

Venda: „Ještě na konci minulého školního roku jsme namalovaly obrázky do soutěže *Můj projekt*. Já jsem si jako model pro svůj výtvar vybrala počítačovou učebnu Nebičko a Julie hříště. No a obě jsme vyhrály.“

NK: Musím ještě připomenout, že výtvarná soutěž se týkala projektů financovaných z Regionálního operačního programu regionu soudržnosti Střední Morava. Měla dvě kategorie a obě vyhrály práce našich děvčat. Při vyhodnocení soutěže se hejtmán Olomouckého kraje pan Ing. Martin Tesařík rozhodl, že naše dívky pozve k osobnímu setkání.

Julie: „Než jsme odešli k panu hejtmánovi, chvíli jsme čekali v místnosti, která měla jen tři stěny a jednu z nich celou prosklenou. Říkali jí Akvárko, to se mi moc líbilo a pořád jsem se tomu smála, až mě paní ředitelka musela napomenout: „Vzpamatuj se, mladá dámo.““

Venda: „V kanceláři pana hejtmána už bylo nachystáno pohoštění. Pan hejtmán se zajímal, kdo a co je na našich obrázcích namalováno, a pak nám ukázal nástěnnou mapu Olomouckého kraje. Ani jsem netušila, že je tak velký.“

Julie: „Pak nám předal odměnu za první místa. Byl to kufr plný bezva výtvarných potřeb, které jsme si taky všichni společně prohlédli. Když jsem odpoledne přišla domů, hned jsme kufřík s maminkou znovu rozkuchaly. Ještě jsem nic z toho nepoužila a šetřím si materiál na velkolepá díla.“

NK: Pan hejtmán nám věnoval celou hodinu svého jistě drahocenného času a bylo vidět, že talent Vendy i Julie obdivuje. Také byl toho mínění, že na dnešek mají děvčata omluvenku, a tak jsme si ještě chvíli užívali nástrah velkoměsta.

Venda: „Jely jsme se podívat do 18. patra budovy Krajského úřadu, kde byl dokonce dalekohled. Nemohly jsme se odtrhnout, pod námi se otevř-

Pan hejtmán s Vendulou Mizerovou

...a s Julií Roubalíkovou

rala děsná hlubina a celé město až k horám na obzoru.“

Julie: „V takovém domě bych chtěla bydlet, protože se výšek nebojím, naopak je mám ráda. Mně se zase nejmí líbilo, jak pneumatiky aut na hladké podlaže v podzemní garáži pěkně pískaly a kvičely.

Chtěla jsem si užít točících se dveří, kterým paní ředitelka říkala turniket, ale už při třetí otočce jsem se zasekla a ne a ne s tím krámem hnout. Musela jsem chodit pořád dokola, až se mi konečně podařilo dveře zastavit a uprchnout.

Pak nás vzal pan Dostál na zmrzlinu, dala jsem si karamelovou, vanilkovou a pistáciovou – jsou hezky barevné a moc mi chutnají.“

Venda: „Bezva bylo, že zatímco my jsme se cpaly čokoládou, ostatní děcka měla matiku a chemii.

Ale teď vážně: pan hejtmán byl moc milý a věnoval se nám jako pozorný hostitel. Ani jsme si neuvědomily, že mluvíme s živým krajským hejtmánem.“

NK: A já jen dodám, že kromě kufříků plných kvalitních výtvarných potřeb přineslo vítězství našich děvčat škole také výhru ve výši 10.000 Kč, která bude použita na výtvarné potřeby i pro ostatní děti. Děkuje vám, děvčata, a z celého srdce blahopřejeme.

Taneční soubor Tadomi oslavil 1. narozeniny

No a jak taková oslava vypadala? Zprvu jsem si myslel, že se v naší sokolovně chystá svatební hostina. Zdobily se se tři řady stolů přes celou sokolovnu pro asi 100 lidí a věru, to už je nějaká svatba. Maminky od děvčat chystaly chlebičky, roznášely koláčky a pití na stoly. Mezi všemi poletovala duše celého souboru paní učitelka Lucie Pokorná, která se snažila dola-
dit každý detail. Nazdobilo se podium, nachystala se hudba a projekce. Zkrátka oslava ve velkém stylu.

Před čtvrtou odpolední se sál začal plnit a to doslova. Každý chtěl vidět svou dceru, vnučku či neteř. Dostavili se i hosté z vedení obce, pan starosta i místostarosta, ředitelka mateřské školy paní Jitka Sedlářová, tvůrkyně kostýmů paní Ivana Pešáková a ekonomická poradkyně paní Masařová.

Hned v úvodu předvedla všechna děvčata choreografii ve velkém stylu, kterou ještě hosté nikdy neviděli, protože byla do poslední chvíle v přísném utajení. Jako ostatně celý program toho dne a ani realizační tým do poslední chvíle nevěděl, co bude následovat a o to to bylo zajímavější. Celá skladba ukázala průřez všeho, co děvčata umí. Od gymnastických cviků, přes pohybovou souhru ve skupinách, až po práci s hůlkou. Za bouřlivého potlesku děvčata sestoupila z podia a následovala prezentace, která všem přiblížila práci celého souboru a představila jeho členky. Jak už to na oslavách bývá, následoval menší proslov a samozřejmě přípitek.

A aby rodičové pouze neseseděli a nepojídali koláčky, vystřídali si se svými ratolestmi pozice na podiu a předvedli všem, že i oni to „umí“ s hůlkami a střapci. Bylo vidět, že tatínci jsou na tom s tančením o poznání lépe než maminky. Dokonce se na podiu vytvořila skupinka (mužů), která předvedla jen tak od podlahy docela úsměvnou, řekněme skladbu. Po kratší pauze se všichni odebrali před sokolovnu, kde se vypustily lam-

piony štěstí. To aby se holkám dařilo i nadále. A tím byl oficiální program ukončen. Musím říct, že se všichni pobavili a zasmáli a byli rádi, že jsou součástí něčeho takového. A myslím, že si mohu dovolit za všechny poděkovat Lucce a celému týmu pomocníků, že takový hezký večer připravili. Jen tak dále.

Petr Menšík

Co je nového v knihovně

Milí čtenáři,

v říjnu dorazil do knihovny nový výměnný soubor knih z MĚK v Přerově, který obsahuje 225 knih různorodých žánrů.

K čtenářkám se tak dostanou další knihy oblíbené Catherine Coulter, Barbary Cartland, Nicole Jordan nebo českých autorek Lenky Lanczové, Ireny Fuchsové. Pro milovničky historie jsou tu knihy Jana Bauera, napětí a krimi zápletky v knihách Davida Morrella, válečné romány Svena Hassela i další knihy s válečnou tematikou.

Novinky v naší knihovně jsou převážně od českých autorů z projektu Česká knihovna, upozorním alespoň na knihu od Kateřiny Tučkové Žitkovské bohyně – Žitkovské bohyně byly ženy z oblasti Bílých Karpat, nadané až nadpřirozenými schopnostmi. Uměly pomoci bylinek vyléčit nemoc těla i duše, zařít lásku vysněného partnera či vyčistit budoucnost z odlitého vosku. Kniha není pouze smyšleným příběhem. Kateřina Tučková jej sepsala na základě opravdu žijících žen. Pouze, jak sama podotýká, upravila v některých případech jejich jména a doplnila získaná data. Použila jak opravdové příběhy, tak i fiktivní, opřené ale částečně o skutečnost. I místa, která zmiňuje, existují – Žitková, Starý Hrozenkov, Kopanice.

Udělejte si čas a přijďte si vybrat. Těším se na setkání v knihovně.

Ludmila Valčíková

Kterak se opět parta cyklistů na Turzovku vydala

První zářijový víkend byl pro mnohé jako každý jiný. Ne však pro skoro 30 nadšených cyklistů ve věku od 16 až po 72 let nejen z Dřevohostic, kteří hodlali vyrazit na závěrečný prázdninový výlet na Turzovku.

Letošní cykloputš se nesla ve vzpomínce na 100. výročí narození pana Františka Zlámala, který trasu Dřevohostice – Turzovka a zpět dokázal absolvovat během jediného dne. S úctou na něj vzpomínáme jako na čestného a zdatného člověka vysokých lidských hodnot.

I s ohledem na různorodost kondice jednotlivých účastníků bylo zvoleno rozdělení cesty do dvou dnů tak, aby mohli cyklisté večer poklábovit a odpočinout si po náročném dni.

Sraz odhodlaných duší a těl byl v sobotu 1. září v 7 hodin před dřevohostickou radnicí. Většina zvolila trasu po zpevněných cestách přes Tesák a Vsetín, ale našli se i borci volící netradiční přesun po beskydských zbojnických chodničkách, dokonce i s pomocí lanovky. Odpoledne se nakonec všichni sešli u poutního místa s léčivými prameny na slovenském vrchu Živčáková.

Návštěva byla zpestřena zde probíhající svatbou, ale pomalu zapadající slunce a vidina teplého guláše k večeři nás přinutily k poslednímu přesunu sobotního dne na penzion do Makova. Společné posezení u táboráku mezi chatkami dalo zapomenout na únavu i počáteční nevlidnost počasí.

Nedělní ráno, snídaně, skupinové foto a výšlap na Bumbálku ještě proběhly za slunečního svitu, ale šedivé mraky na české straně nevěstily nic příjemného. Naštěstí liják zastihl většinu až v hospůdce v Rožnově a o místě oběda tak bylo rozhodnuto.

Mohlo by se zdát, že na takovou trasu musíte vyjet na super vybaveném kole a oděvu, leč opak je pravdou. Mladý borec z Orlové vystrachal předválečný velocipéd pár dní před cestou na půdě a oděh do historického oblečku na něm bravurně zvládl celou trasu i přes opakující se defekty zteřelých pneumatik. Před jeho výkonem nakonec muselo smeknout svůj zamračený klobouk i počasí a do závěrečných kilometrů od Valmezu přidalo cyklistům sluníčko a příjemný vítr do zad, takže do cíle Na Špici dorazili všichni ve zdraví a výborné koláčky na uvítanou nestačily ani pořádně vychladnout. Ať žije Turzovka 2013, už se těšíme.

za všechny zúčastněné zapsali Zehnálkovi

Cykloturistický výlet k prameni Moštěnky

Je tomu už šest let, co Ladislav Drda, známá horolezecká osobnost z Bezuchova, přišel na nápad, aby se vyrazilo na kolech k prameni Moštěnky. Vždyť je to název mikroregionu a kdo z nás tam byl? Letos jsme chtěli tento výlet zopakovat. Podařilo se to skvěle a s hlavním organizátorem letošní akce Zdeňkem Krutilem jsme se shromáždili na sraz v sobotu 15. září 2012 na dřevohostickém náměstí. Akce byla určena také pro rodiče s dětmi a tak se nás tam sešlo kolem 25. Kromě účastníků z Dřevohostic tam byli i cykloturisté z Přerova, Beňova a Hradčan.

Trasa z Dřevohostic měřila kolem 45 km a byla vedena zpočátku i po polních kame-nitých cestách, které byly mokré po předchozích deštích. My, co jsme neměli horáče, jsme trochu potichu nadávali, ale zase jsme projeli Záhořím tam, kde jsme to vůbec neznali a byla to kouzelná zákoutí, třeba se sochou nově zrestaurovaného sv. Antonína Paduánského za obcí Radkovy, hájovnou a rybníčky za Sovadinou a pěkným údolím obce Mrlínek, kde si domorodci hrdě říkají, že jsou na zemské ose. Projeli jsme Loukovem až k železniční stanici a pak jsme za pilou stoupali až ke dřívě námi stanovenému prameni Moštěnky. Je vyznačen tabulkou, kterou nechal Zdeněk Krutil zrenovovat a zno-vu ji připevnil nad tiše klopotající mlýnek pod ní. Dlužno dodat, že ten pravý pramen se nachází ještě o něco výš, ale dá se rozpoznat, jen když jsou dobré vlhkostní poměry. Všichni jsme se vyfotili a nebylo to vůbec jednoduché se shromáždit v tak velkém počtu u pramínku pod šikmým 20m srázem.

Pramen Moštěnky 787 m n.m. lze při dobrých srážkových podmínkách nalézt pod vrcholem kopce Jehelník 852 m n.m. severně pod hlavním hřebenem Hostýnských hor. Jenom kousek z východní strany na něj majestátně shlíží král Hostýnských vrchů, Kelčský Javorník.

Až jsme se pokochali tiše tekoucím pramínkem, tak jsme vyrazili na Hotel Zubříč. Zde jsme se trochu posilnili a přes Podhradní Lhotu, Komárno, Drnholec, Horní Újezd, Vít-onice, Žákovice, kapličku u 7 lip nad Žákovici, kde byl krátký odpočinek, dále přes Lhotsko, Radkovu Lhotu a Radkovy jsme se pořád po asfaltu a skoro pořád z kopce dostali do pro nás domovské hospody Na Špici. Zde nás čekal vynikající guláš, dobré

pivečko a závěrečná debata o tom, co jsme dneska prožili. A bylo toho hodně. Příště pojed-te s námi.

*Za hradčanskou větev
Ladislav Sigmund*

Skupinová fotka všech účastníků vydařeného cyklovýletu u cíle, pocho-pitelně kromě Kamila Bahounka, který je auto-rem tohoto pěkného snímku.

Mikroregion Moštěnka

přivítal zástupce svazku obcí mikroregionu Slušovicka

V pátek 21. 9. 2012 připravil mikroregion Moštěnka pro starosty a zastupitele obecních úřadů z mikroregionu Slušovicka celodenní program s ukázkami projektů, které mikroregion Moštěnka a jeho obce zrealizovaly. Mikroregion Moštěnka tak oplatil slušovickým vydařenou loňskou návštěvu.

První zastávkou bylo letiště v Bochoři, kde sídlí 23. základna vrtulníkového letectva Edvarda Beneše Přerov. Účastníci se seznámili s provozem letiště, které má statut neveřejného mezinárodního letiště se smíšeným provozem, a prohlédli si letištní věž, vojenskou leteckou techniku a objekty pro údržbu a opravy vrtulníků.

Poté následovala nová kompostárna v Horní Moštěnici, kde účastníci zhlédli ukázkou strojů a zařízení na kompostování a byli seznámeni se systémem společného kompostování několika obcí v mikroregionu. Díky projektu „Z kontejneru na kompost“, který podpořil Olomoucký kraj, si obce pořídily 13 kontejnerů na biologický odpad, který se zpracovává právě v Horní Moštěnici. Kompost si odebírají občané i okolní obce pro svou potřebu.

Další zastávkou byla obec Beňov. V kostele sv. Františka z Asisi předvedli své hudební umění žáci Základní umělecké školy Bedřicha Kozánka Přerov. Následovala prohlídka muzea významného beňovského rodáka olomouckého arcibiskupa A. C. Stojana a výstava obecních kronik. Obdiv sklidila více než 200 let stará Stojanova lípa, která roste na návsi u kostela, vítěz soutěže Strom roku 2007. Poté účastníci zamířili do obce Lišná, kde navštívili místní mateřskou školu a kulturně-spoločenský areál, které byly částečně zrekonstruovány díky dotaci z programu LEADER.

Závěr exkurze zavedl její účastníky do Dřevohostic, sídla mikroregionu Moštěnka. Kastelán Jiří Kasperlík provedl účastníky hasičským muzeem v předzámčí dřevohostického zámku, rovněž zámkem včetně nového infocentra, jehož vybudování bylo také podpořeno z programu LEADER. Společný program byl zakončen večerním posezením u cimbálové muziky. Zástupci mikroregionů si vyměnili zkušenosti se svým systémem práce a s realizací projektů. Potvrdili si, že je dobrá vzájemná výměna zkušeností, a dohodli se na další spolupráci.

Bc. Marie Tesařová

70. výročí založení Atletického klubu Dřevohostice 1942-2012

Dne 11. dubna 1941 byla nacistickým okupačním aparátem zastavena činnost Sokola na celém území Čech a Moravy. Velmi oblíbeným a rozšířeným sportem v sokolských jednotách byla tehdy házená, t.j. původní česká míčová hra, později, od roku 1953, označovaná termínem česká házená a v posledních desetiletích uváděná pod názvem národní házená.

MUDr. Metoděj Hrdlička

Sokolská družstva všude houfně přestupovala do jiných klubů a jednot, aby se mohla i nadále věnovat svému sportu. Například celá sokolská házená v Holešově a v Bystřici pod Hostýnem přestoupila do SK Holešov a SK Bystřice pod Hostýnem.

V Dřevohosticích však takováto možnost nebyla, proto byl 1. srpna 1942 založen „Atletický klub“ Dřevohostice. Ustavující valná hromada klubu se konala v sále místního hostince „Na Špicí“, v domě č. p. 206, za účasti 30 členů. Prvním předsedou Atletického klubu (AK) Dřevohostice byl zvolen známý lékař MUDr. Metoděj Hrdlička. Prvními místopředsedy se stali úředník cukrovaru Karel Liebiger a zdejší známý veterinární lékař MVDr. Josef Macůrek. O povolení ustavující schůze byl požádán Okresní úřad Hranice. Stanovy klubu byly schváleny Zemským úřadem v Brně výměrem č. 27.300/III/13 – 1942 ze dne 3. 6. 1942. Již z tohoto data je patrné, že založení AK bylo připravováno zřejmě už koncem roku 1941, nebo snad začátkem roku 1942.

Činnost Atletického klubu je zachycena v dokladu, který v sešitové podobě formátu A4 obsahuje zápisy z výborových schůzí a z výročních členských schůzí (t.j. valných hromad) klubu. Tento materiál zachytil tak velké množství informací, že by na základě nich mohla být zpracována i samostatná publikace o existenci Atletického klubu v Dřevohosticích. Tento doklad lze tedy považovat za kroniku AK a lze jej také přiřadit mezi šest kronik, zachycujících dějiny dřevohostické házené.

Ve volných návrzích byl valnou hromadou 1. 8. 1942 schválen mimo jiné i požadavek o změnu stanov, aby § 3 zněl, cituji: „Účelem spolku jest pěstovati sport, a to football, atletiku, házenou, tenis, vodní sporty, box, volejball, ping pong (stolní tenis), zimní sporty (lyžování, bruslení, hockey)“. Jak však budoucnost ukázala, ne každý z výše uvedených sportů vyvinul činnost v rámci klubu. Hlavní sportovní činností AK byla pochopitelně házená. Vždyť kvůli ní byl vlastně spolek založen. V roce 1941 se mohla házená hrát pouze do skončení první dekády měsíce dubna, což byl vlastně začátek sezóny. Pak zřejmě dřevohostičtí házenkáři jen trénovali. Pod názvem TJ Sokol Dřevohostice už nemohli vystupovat.

V roce 1942 obsadili dorostenci AK Dřevohostice skvělé 1. místo v mistrovství Hanácké župy Svazu házené (HŽSH), okrsek Zlín. V mezinárodním finále pak obsadili 4. mís-

to. Mladí dřevohostičtí házenkáři již tehdy, při zahájení sezóny, vystupovali pod hlavičkou AK. Tedy čtyři měsíce před oficiálním založením klubu. Což jen dokazovalo, že úřední, oficiální vytvoření klubu bylo na spadnutí. Jak si vedlo v tomto roce družstvo mužů se zatím, bohužel, nepodařilo zjistit.

V roce 1943 obsadili muži AK Dřevohostice 3. místo v mistrovství I. třídy HŽSH, okrsek Zlín, za mužstvem SK Baťov (Otrokovice) a DSK Horní Moštěnice. Po úpravě soutěží vybojovalo družstvo AK Dřevohostice v sezóně 1943/1944 celkově 1. místo v mistrovství II. třídy HŽSH, okrsek Přerov. Dorostenci obsadili ve svém okrsku 1. místo a v meziokrskovém finále byli šesti.

V této době hrávaly v Dřevohosticích házenou i dorostenky (dorost žen) a ženy. Dorostenky obsadily v jarní soutěži ještě poslední místo, avšak v podzimní sezóně r. 1943 si už vybojovaly 1. místo a tím si vytvořily naději pro postup do župního přeboru. V utkáních se postupně vystřídal dvanáct mladých hráček. Ženy hrály se střídavými úspěchy jen přátelské zápasy doma i v blízkém okolí. Další informace o dámské háněné v Dřevohosticích již kronika AK neuvádí.

V sezóně 1944/1945 se mistrovské soutěže nehrály. Dne 24. srpna 1944 vydaly totiž tehdejší protektorátní a okupační úřady nařízení, kterým se zakazovalo pořádání dlouhodobých mistrovských soutěží ve všech sportovních odvětvích a ve výkonostních třídách. Tradiční mistrovské soutěže pak pokračovaly až od podzimu 1945.

Prvenství družstva AK Dřevohostice ve II. třídě v sezóně 1943/1944 znamenalo postup tohoto celku do I. třídy HŽSH v sezóně 1945/1946. Také zde si vedli dřevohostičtí házenkáři skvěle a již po podzimní části soutěže obsadili 1. místo, přestože byli oslabeni o dva hráče. Brankář Bohumil Hefka a útočník Josef Glatzner totiž hráli na podzim r. 1945 v tehdy slavném týmu SK Holešov, který v sezóně 1945/1946 obsadil 1. místo v národní lize a stal se tím pádem mistrem Československa.

Na jaře 1946 družstvo AK Dřevohostice své 1. místo obhájilo a tím si vybojovalo historický postup do divize. V týmu hráli i Bohumil Hefka a Josef Glatzner. O skvělý úspěch v první poválečné sezóně se zasloužili tyto hráči: Bohumil Hefka, Zdeněk Žůrek, Rostislav Glatzner, Jaroslav Matějček, Zdeněk Fegut, Josef Osecký, Jaroslav Tabery, Oldřich Spáčil, Milan Pavlík, Ludvík Čech, Jaroslav Burda, Josef Glatzner, Miloš Janovský, Karel Holík a František Navrátil.

Výše uvedená sestava možná není úplná, jména všech hráčů jsou však v kronice uváděna v souvislosti s mistrovskými zápasy. Brankář Zdeněk Žůrek, který přestoupil do dřevohostické háněné z SK Bystřice pod Hostýnem, odchytil za nepřítomného Bohuše Hefku asi většinu podzimních zápasů. Mohl jej však v brance zastoupit i Miloš Janovský nebo některý jiný hráč.

Také v sezóně 1946/1947 si družstvo AK Dřevohostice v roli nováčka druhé nejvyšší soutěže vedlo skvěle. Již na podzim roku 1946 vyhrálo v divizi východ devět z deseti mistrovských utkání a jednou remizovalo. Znamenalo to jasné 1. místo, které si dřevohostičtí házenkáři udrželi i po skončení jarní sezóny r. 1947. Tím vybojovali prvenství v divizi a tím pádem postup do moravské ligy, která spolu s českou ligou tvořila nejvyšší soutěž v české háněné v Československu. Byl to další historický úspěch dřevohostických házenkářů, kteří se tímto postupem zařadili mezi tehdejší elitu v Československu. Sestavu úspěšného týmu není třeba uvádět, tvořila ji drtivá většina hráčů výše uvedených.

V sezóně 1947/1948 se házenkáři AK Dřevohostice znovu ocitli v roli nováčka, ale v moravské lize, tedy mezi elitou. V nejvyšší soutěži se však vůbec neztratili a byli opět úspěšní. V podzimní sezóně 1 x remizovali a 4 x prohráli. S devíti mistrovskými body vybojovali pěkné 4. místo, zatímco SK Holešov, mistr republiky v ročníku 1945/1946, byl se 7 body až osmý. Na jaře 1948 přidal dřevohostický celek ke své pozimní bilanci další čtyři vítězství a pět porážek s celkovou bilancí 8 x vítězství, 1 x remíza a 9 porážek a s aktivním skóre 142:137 a se 17 body uhájil své podzimní postavení. Dřevohostičtí házenkáři tak vybojovali výborné 4. místo mezi házenkářskou elitou na Moravě.

A kteří hráči se zasloužili o tento úspěch dřevohostické házené? Bohužel, kronika AK Dřevohostice již v sezóně 1947/1948 nebyla doplňována. Případné zápisy byly asi vedeny v jiném dokladu, a tak slavnou sestavu lze z části jen odhadovat a vytipovat.

Branku AK Dřevohostice hájil pravděpodobně ve všech zápasech Bohumil Hefka. Obrannou a záložní trojici tvořili nejspíš Jaroslav Matějčík, Rostislav Glatzner a Zdeněk Fegut. Sestavu útoku lze uvést s největší jistotou, protože střelce branek v lize přece jen denní tisk často uváděl. V útočné trojici se tedy vystřídal Josef Glatzner, Milan Pavlík, Oldřich Spáčil, Vladimír Burda, Miloš Janovský. Chybí případný druhý brankář, další hráč (hráči) do obrany a možná i další útočník, tedy ti, kteří mohli v zápasech mezi elitou účinkovat.

Přesně pět týdnů po „únorovém puči“ 1948, tedy 31. března 1948 došlo ke sjednocení tělovýchovy a sportu. Všechny dosavadní jednoty a sportovní kluby byly podřízeny vrcholnému orgánu, kterým se stala ČOS (Českoslovenaká obec sokolská) a přešly do TJ Sokol. Ještě v dubnu 1948 uvádí denní tisk ve výsledcích ligových zápasů klub AK Dřevohostice. Po definitivním zániku klubu jsou dřevohostičtí házenkáři uváděni pod hlavičkou TJ Sokol Dřevohostice.

V dalších dvou sezónách již nedokázal dřevohostický celek oslabený neúčastí Milana Pavlíka a Josefa Glatznera (základní vojenská služba), navázat na premiérovou sezónu v moravské lize. Na podzim r. 1948 i na jaře 1949 dřevohostičtí hráči obsadili vždy 12. místo v soutěži.

Sezóna 1947/1948 tedy představuje absolutní vrchol neúspěšnějšího období v historii české házené v Dřevohosticích. Proto by si tato slavná sezóna zasloužila i samostatné pojednání v dřevohostickém zpravodaji.

Vlastimil Doležel, Bystřice pod Hostýnem

Poznámka : Bystřický občan, pan Vlastimil Doležel, se po mnoho let soustavně zabývá regionální historií a zvláště pak historií bystrického i regionálního sportu a je v tomto směru uznávaným odborníkem
(Z. Smiřický)

Starosta chválí

- ☞ **Richarda Torače, Jano Čeha, Josefa Doležala a Martina Škrabanu** za rychlý zásah při přepadení čerpací stanice pohonných hmot.
- ☞ **Jitku Horákovou, Marcelu Zehnálkovou a Blanku Zavadilovou** za květinovou výzdobu amfiteátru v zámecké zahradě pro kulturní akce
- ☞ **Klub seniorů Dřevohosticka a Mgr. Evu Luljakovou** za velmi pěknou výstavu na našem zámku
- ☞ **PaedDr. Natašu Kučerovou a Petra Dostála** za přípravu a organizaci programu při slavnostním otevření Pamětní síně Lva kardinála Skrbenského

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA

Významné životní jubileum

si v měsících listopadu, prosinci 2012 a lednu 2013 připomenou tito naši spoluobčané:

88 let

Jaroslav Veselý

81 let

Ladislav Skála
Helena Klimešová
Božena Večeřová
Bohumila Čechová

70 let

Naděžda Záleská

87 let

Amálie Havlíková

60 let

Hedvika Janečková
Alena Pořízková
Sylva Matějčíková
Milan Zlámal
Eva Luljaková

83 let

Bohumil Ondrušek
František Žouželka

80 let

Emilie Svršková
Dagmar Kolíbalová

75 let

Jarmila Nedbalová

*Všem jubilantům blahopřejeme
a do dalších let přejeme pevné zdraví, osobní štěstí a životní optimismus.*

Uzavřená manželství

Aleš Bičan a Lenka Dočkalová
Michal Sohlich a Dana Vlková
Josef Fajkl a Jana Kovářová

David Raisigl a Monika Horáková
Petr Masař a Simona Zbíralová
Petr Ležák a Markéta Hájková

*Vážení novomanželé, na Vaši společné cestě životem Vám přejeme
hodně štěstí, lásky, porozumění a spokojenosti.*

Narozené děti

Vendula Zapletalová
Kateřina Kubíková

Petr Alexa

Rostislav Osecký
Karolína Pánková

*Vážení rodiče, vítáme Vaše dítětko a přejeme jim i Vám
mnoho zdraví a radostných chvil.*

Z našich řad odešli

Rostislav Najt
Libuše Žouželková

Jiří Sovadina

Oldřich Šťavík
Bohumila Tomaníková

*Vážení pozůstalí,
přijměte upřímnou soustrast nad ztrátou blízkého člověka.*

Fotky z muzejního archivu

Po mnoho let znamenal podzim pro Dřevohostice zvýšený provoz na silnicích při svážení cukrovky z polí do cukrovaru. K dopravě se dříve používaly zejména koňská spřežení, ale také krávy. Cukrovar měl vlastní dopravu pomocí volů. Na fotografii táhne volské spřežení kotly Garbe (jako student jsem v nich topil).

Mgr. Jiří Jakubál

Fotografie na této i další straně jsou ze sbírky Břetislava Bartíka.

Občané, kteří si nepřejí, aby se o nich psalo v Dřevohostickém zpravodaji, případně aby byly zveřejněny jejich fotografie, oznamte nám to, prosím, na Úřad městyse Dřevohostice nebo e-mailem na ou@drevohostice.cz.

Děkujeme.

Redakční rada Dřevohostického zpravodaje

Setkání
dechových hudeb
2012

